

Türk Kadını'nı Allah'a Havale Etme Derneği kurup, kendimi de derneğin *Genel Saymanı* yapacağım. Sayman muhasip demek ama bu *kadınlara sayan sayman* anlamında.

Bundan sonra A- ve annem dışında Türk kadınının dertleri beni germesin istiyorum. Böyle bir hayal olabilir mi, evet, neden olmasın? Son birkaç senedir uğraştığım konuları düşündükçe, yani, ne gereği varmış o kadar saçmalığın, ne işime yaradı düşünüp durmak diye uzun uzun sayasım geliyor.

Bir tuhaf egosantrik haller, dünyanın en mühim dertleri kendi dertleriymiş de, sanki erkeklerin tek vazifesi onları rahat ettirmekmiş gibi bir anlayış, sanki hep ezilmişler, marmelat olmuşlar da, biz onları tekrar cennetin meyvesine çevirmek mecburiyetindeymişiz gibi bir vazife telakkisi.

Ondan sonra, *why efendim saygı*. Bizim telmaşa feministler, *fanca yerde kadın cinayeti var, o halde erkekler bize iyi davransın* kafasında. Bir yerde bir erkek bir kadını dövdüyse, öldürdüyse, zulmettiyse, bu adli bir vakadır, aktivizminize malzeme yapabilirsiniz ama o aktivizmin de benimle bir ilgisi olmaz. Erkekler erkekleri de öldürüyor, bunu ne yapacağız? Bu kadar saçma fikir mi olur? Aman bana iyi davranma, erkeğim ya ben, boynumun borcu bunlara köle olmak. Ezelden haksızım zaten. Babası anasına kötü davranmış, onun intikamını benden alır, fanca ayı, fanca kadını dövmüş, onun intikamını benden alır, yaşayamadığı çocukluğun intikamını benden alır, hayat ona kötü davranmış, onun intikamını benden alır, etrafa zevksiz saçmalıklarla gösteriş yapacak parası olmamış, bunun intikamını benden alır... Benim de zorum neyse?

Kısacası bu milletin kadın algısından da, kadınların erkek algısından da, arayışından da fenalık geldi. Bugüne kadar bu cinse sarfettiğim emeğin belki onda birini bile geri alamamışımdır. Tamamen batık yatırımlar, tamamen hayatı manasız yere kendime zorlaştırma. Kadınlarla aşağı yukarı 15 senedir meşgulüm, *fanca da çok iyiydi, keşke böyle olmasaydı* dediğim kimse yok. Borçlu olduğumu hissettiğim, minnet duyduğum, iyi andığım yok. Varsa yoksa kendi dertlerini bana yamamaya çalışan, nihayetinde hayatımı zorlaştırmaktan başka bir işe yaramamış, dingin göle inşaat kurmaya çalışıp, kendi kompleksleri ile ortalığı batırdığıyla kalan bir takım nefsi kocaman zevat.

Türk kadını ve mutluluk benim için aynı cümlede geçmiyor. Allah'a niyazım da, beni artık bunlarla imtihan etmemesi, geçemiyorum, belli ki, kulunu artık bunlardan affetsin ve sabır versin.

Saymanlık vazifemin hakkını veririm değil mi?